

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 01.03.2002
KOM(2002) 105 endelig

Rapport for 1996-2000

**om gennemførelse af ordningen for langsigtet national støtte
til landbruget i de nordlige områder i Sverige i henhold
til Kommissionens beslutning 96/228/EF**

*forelagt Rådet af Kommissionen i henhold til artikel 143, stk. 2, i akten vedrørende
Republikken Østrigs, Kongeriget Sveriges og Republikken Finlands
tiltrædelse af Den Europæiske Union*

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING.....	3
1.1.	Generelt.....	3
1.2.	Referenceperiode.....	3
1.3.	Beregning af støtte til de nordlige områder	4
1.4.	Bestemmelse af støtten.....	4
1.5.	Det svenske program for national støtte.....	5
1.6.	Administration og kontrol.....	6
2.	GENNEMFØRELSE AF STØTTEORDNINGEN I 1996-2000.....	6
2.1.	Mælkeproduktion	6
2.1.1.	Mælkeleverancer til mejerier	6
2.1.2.	Transportstøtte	8
2.1.3.	Direkte salg	9
2.2.	Svin.....	9
2.3.	Søer og smågrise	10
2.4.	Ægproduktion.....	11
2.5.	Antal støtteberettigede svin, søer og æglæggere.....	12
2.6.	Geder	13
2.7.	Produktion af bær og grøntsager.....	13
2.8.	Samlet national og medfinansieret støtte udbetalt i 1996–2000	15
3.	UDVIKLING I DET NORDLIGE SVERIGE – STØTTENS VIRKNINGER.....	16
3.1.	Udvikling i produktion og afkastningsevne.....	16
3.1.1.	Mælkeproduktion	16
3.1.2.	Svineproduktion	18
3.1.3.	Ægproduktion.....	18
3.2.	Strukturudvikling	18
3.2.1.	Antal landbrug.....	18
3.2.2.	Forskellige sektorerers arbejdsbehov	19
3.3.	Miljøstøtte for bevarelse af åbne kulturlandskaber	19
3.4.	Generelle virkninger.....	20
4.	KONKLUSIONER.....	21

1. INDLEDNING

1.1. Generelt

I henhold til artikel 142 i akten vedrørende Republikken Østrigs, Kongeriget Sveriges og Republikken Finlands tiltrædelse af Den Europæiske Union bemyndigede Kommissionen Sverige til at yde langsigtet national støtte til opretholdelse af traditionelle landbrugsaktiviteter i bestemte områder. Disse områder er fastlagt af Kommissionen, og de omfatter landbrugsområderne nord for den 62. breddegrad og nogle tilstødende områder, hvor der gælder lignende klimatiske vilkår, som gør landbrugsaktiviteter særligt vanskelige.

Følgende faktorer blev taget i betragtning, da områderne fastlagdes: Den lave befolkningstæthed (maksimum 10 personer pr. km²), landbrugsjordens andel af det samlede areal (mindre end 10 %) og den andel af det samlede anvendte landbrugsareal (ULA), der anvendes til jordafgrøder til menneskeføde. Arealet omfatter i alt 509 442 hektar af det udnyttede landbrugsareal, hvilket svarer til 14 % af Sveriges samlede ULA i 1994.

De nordlige områder, det drejer sig om, er 1, 2A, 2B og 3 i den svenske støtteordning for det nordlige Sverige, som anvendtes inden tiltrædelsen (se figur 1). Den tidligere differentiering mellem disse fire regioner eller delområder er opretholdt med henblik på anvendelse af støtteordningen for de nordlige regioner i henhold til artikel 142 i tiltrædelsesakten.

Den langsigtede støtte differentieres efter støtteområde og tildeles på grundlag af produktionsfaktorer (dyr eller hektar), idet de restriktioner, der er indført i henhold til de fælles markedsordninger, tages i betragtning. Støtten må ikke være forbundet med en fremtidig produktion eller føre til en stigning i produktionen (kvantitativ restriktion) eller en stigning i den samlede støtte (monetær restriktion) i forhold til den støtte, der blev tildelt i en referenceperiode. Der tages hensyn til den samlede produktionsstøtte, og der sættes regionale grænser for klarhedens skyld.

Støtteordningen for de nordlige områder blev godkendt af Kommissionen ved beslutning 96/228/EF¹ af 28. februar 1996. Den er siden blevet ændret to gange. Ved den første ændring (97/557/EF²) blev visse materielle fejl rettet, der blev givet tilladelse til mælkestøtte på bedriftsniveau for den samlede mængde mælk i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3950/92³, og der indførtes en let stigning i støtten til svinekød (på grund af mere præcise data). I henhold til den anden ændring (2000/411/EF⁴) blev en del af mælkestøtten overført til mælketransportstøtte (under opretholdelse af fuld budgetneutralitet), tidsfristen for den årlige rapport blev udsat fra april til juni, og der blev mulighed for en vis fleksibilitet mellem svinekøds- og ægsektoren ved beregning af antal storkreaturer berettiget til støtte.

1.2. Referenceperiode

Som en betingelse for tildeling af national støtte må landbrugsproduktionen ikke stige i forhold til perioden inden tiltrædelsen. Endvidere må den samlede støtte ikke være højere, end den var inden tiltrædelsen. På grundlag af de nationale statistikker valgtes 1994 som referenceperiode for produktionen af komælk samt bær og grøntsager, både med hensyn til mængde og støtteniveau.

¹ EFT L 76 af 26.3.1996, s. 29.

² EFT L 230 af 21.8.1997, s. 13.

³ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1.

⁴ EFT L 155 af 28.6.2000, s. 60.

Perioden ansås ikke for at være påvirket af den kommende tiltrædelse og var samtidig repræsentativ for situationen efter den svenske landbrugsreform. Året var også det første år, hvor der blev ydet støtte for bær og grøntsager. 1993 blev valgt som referenceperiode for andre produktionsgrene.

Figur 1: Støtteområder

1.3. Beregning af støtten til de nordlige områder

For at kunne evaluere støtten og den kombinerede støtte, som tildeles efter type landbrugsprodukter, der får tildelt national støtte, er det samlede regionale støtteniveau i referenceperioden sammenlignet med støtteniveauet efter tiltrædelsen. Den støtte, der er tildelt efter tiltrædelsen, omfatter ikke kun den nationale støtte, men også de medfinansierede udligningsgodtgørelser og miljøforanstaltninger inden for landbruget.

Den nationale støtte (bortset fra støtte til komælk, for hvilken der findes en kvoteordning) beregnes på grundlag af produktionsfaktorer (storkreaturer eller hektar) inden for de enkelte støtteområder og ikke på grundlag af produktionsmængden.

1.4. Bestemmelse af støtte

For at garantere støttebeløbet og forhindre, at produktionen eller den samlede støtte overstiger det tilladte niveau, er der fastsat en række betingelser i Kommissionens beslutning. Det tilladte antal støtteenheder og den samlede støtte pr. produkttype er fastsat i beslutningen. Ifølge artikel 4 i Kommissionens beslutning 96/228/EF skal Sverige, hvis referencemængderne for produktionen overskrides, nedsætte støtten tilsvarende det følgende år for det pågældende produkt.

1.5. Det svenske program for national støtte

De nationale bestemmelser om national støtte til landbruget i det nordlige Sverige findes i den svenske forordning (1996:93)⁵ om støtte til landbruget i det nordlige Sverige (nordstøtte). Ifølge de nationale bestemmelser kan der ydes støtte til at forbedre vilkårene for landbruget i det nordlige Sverige, hvor det er særlig vanskeligt at drive landbrug på grund af klima- og andre forhold. Som følge af de vedvarende vanskelige naturforhold i disse områder kan der her ydes en samlet støtte, som er større end det samlede beløb, der er fastsat i den rådsforordning, som fastlagde udligningsgodtgørelserne i 1995. Det forhold, at disse områder permanent er ugunstigt stillede, navnlig på grund af dårlig jordbundskvalitet, strukturelle mangler og den korte vækstsæson, medfører lav produktion og høje produktionsomkostninger pr. enhed. Derved er det vanskeligt for landbrugerne i disse områder at opnå en rimelige indkomst fra deres produktion, dvs. en indkomst fra lignende landbrugsbedrifter i andre områder.

Efter Kommissionens beslutning 96/228/EF ydes den nationale støtte for komælk, svin, geder, smågrise, æg og bær og grøntsager. I de fleste tilfælde differentieres støtten i de nævnte områder for at afspejle de tidligere vilkår og betydningen af de naturbetingede ulemper.

Der ydes også støtte til transport af komælk fra produktionsstedet til den første samlecentral (eller det sted, hvor den første behandling finder sted). Det betragtes som en støtte til at fremme salget af produkter i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 142, stk. 3. Støtten dækker en del af transportomkostningerne mellem produktionsstedet og samlecentralen eller stedet for den første behandling.

Den nationale støtte til den animalske produktion ydes pr. dyr, bortset fra støtten til komælk, der ydes pr. kg. Transportstøtten for mælk ydes pr. kg, idet støttebeløbet differentieres efter støtteområde. Støtten til æglæggere ydes ved udskiftning og kun én gang.

De svenske myndigheder har benyttet den maksimalt tilladte støtte pr. enhed for alle produkter i hele perioden, undtagen ægproduktionen fra 1998 (1 SEK svarer til ca. 0,11 EUR).

Maksimalt tilladt og faktisk udbetalt støtte i hvert støtteområde (SO)

Produkt	Støtteområde og beløb i SEK			
	SO 1	SO 2a	SO 2b	SO 3
Smågrise, SEK/so	843	437	437	101
Geder, SEK/moderged	430	430	430	430
Bær/grøntsager, SEK/ha	2 850	2 850	2 850	1 850
Mælk, SEK/kg	1,05	0,71	0,47	0,09
Svin, SEK/svin	222	143	143	23
Æg, SEK/høne	13,45	13,45	13,45	4,90
- Anvendt siden 1998	10,00	10,00	10,00	3,60
Mælketransport, SEK/kg	0,043	0,039	0,039	0,03

Der kan ydes national støtte til en landmand, der forpligter sig til at udnytte mindst tre ha landbrugsjord (markafgrøder eller græs) i SO 1–3. Der kan ikke ydes national støtte til landmænd, der modtager den nationale alderspension eller fuld førtidspension. Den nationale støtte udbetales ikke, hvis støtten er på mindre end 500 SEK.

⁵ Forordning SFS (1996:93) af 22. februar 1996 om national støtte til landbruget i det nordlige Sverige.

Den, der ansøger om national støtte for dyr, skal have det finansielle ansvar for dyrene. Der gælder også særlige betingelser for de forskellige typer støtte, der er nævnt nedenfor under den relevante støtteform.

1.6. Administration og kontrol

Den nationale støtte for mælk, svin og æg forvaltes, evalueres og godkendes af den svenske landbrugsstyrelse. Kontrol af, at støttemodtagerne opfylder betingelserne, foretages inden for rammerne af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem⁶. Støtte til ægproducenter kontrolleres ved hjælp af en kopi af fakturaen for køb af udskiftningshøner. Der gennemføres kontrol på stedet af kvalifikationsfaktorer og opfyldelsen af kravet om, at mindst 3 ha landbrugsjord skal udnyttes. Den svenske landbrugsstyrelse kontrollerer også mejerier og slagterier inden for rammerne af støtteordningen ifølge markedsforordningerne.

Der ansøges om national støtte for produktion af smågrise, geder, bær og grøntsager ved at indgive en kombineret ansøgningsblanket for områdestøtte, miljøstøtte og regional støtte. Støtteansøgningen gennemgås af administrationen i det len, hvor landbrugsbedriften er beliggende. Det udbetalende organ er den svenske landbrugsstyrelse. Kontrol foretages på grundlag af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem. Den svenske landbrugsstyrelse er ansvarlig for at koordinere den kontrol, der udføres af lensadministrationerne.

Mindst 10 % af ansøgningerne om dyrestøtte og mindst 5 % af ansøgningerne om arealstøtte kontrolleres. Disse procentsatser stemmer overens med de prøvetagningsmetoder, der anvendes i det integrerede system. Hvert år udvælges der 25–30 landmænd til arealkontrollen. I de senere år er oplysningerne om ca. 100 ha landbrugsjord blevet kontrolleret.

2. GENNEMFØRELSE AF STØTTEORDNINGEN I 1996-2000

Sverige skal hvert år sende Kommissionen oplysninger om støttens virkninger og den økonomiske udvikling i de pågældende områder og virkningerne på miljøet og bevarelsen af naturværdier. Nedenstående beretning indeholder oplysninger om den støtte, der blev ydet i SO 1–3 i perioden 1996–2000 og oplysninger om udviklingen i områdernes økonomi.

Med undtagelse af mælk og svin, hvor de statistiske oplysninger stammer fra mejeri- og slagteriforeninger, er tallene i beretningen baseret på landbrugsbedriftsregistret (ACR). Andre statistiske oplysninger stammer fra støtteordningens databaser, der omfatter mængde, støttebeløb og i nogle tilfælde antal storkreaturer.

2.1. Mælkeproduktion

2.1.1. Mælkeleverancer til mejerier

Mælkeproducenten skal, for at kunne modtage mælkestøtten, have mindst to malkekøer og desuden opfylde nogle generelle betingelser. Den nationale støtte til mælkeproduktion ydes for den mængde mælk, der leveres til mejerier.

I 2000 var antallet af mælkeproducerende bedrifter i de nordlige områder, der modtog nordstøtten, på 2 407, svarende til 18,9 % af det samlede antal mejeribrug i Sverige. Deres produktion udgjorde dog kun 14,8 % af den samlede mælkeproduktion i Sverige.

⁶ Forordning (EØF) nr. 3887/92.

Tabel 1. Mælkeproduktion i støtteområderne (SO), 1996–2000

Støtteår	Antal mejeribrug i SO 1–3	Antal støtteberettigede mejeribrug i SO 1–3	I % af samtlige mejeribrug i Sverige, efter mælkekvote	Mælkeproduktion i SO 1–3, i % af den svenske produktion
1996	3 371	~ 3 150	18,5	14,7
1997	3 178	2 945	~ 20	14,4
1998	3 009	2 841	18,7	14,3
1999	2 791	2 682	~ 18	13,7
2000	2 538	2 407	18,9	14,8

Perioden 1996–2000 var kendetegnet ved, at det samlede antal mejeribrug i SO 1–3 var gradvis faldende (tabel 1 og 2) i højere grad end i Sverige som helhed. Andelen af mejeribrug, der har modtaget nordstøtten, har dog ligget ret stabilt. Nedgangen er blevet ledsaget af en nedgang i antallet af malkekøer i disse områder, men dog ikke i samme grad som det nationale gennemsnit (tabel 3). Antallet af støtteberettigede malkekøer nåede i intet år op på referenceniveauet.

Tabel 2. Antal mejeribrug pr. støtteområde og for landet som helhed, 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2:a	SO 2:b	SO 3	I alt 1–3	Sverige
1996	538	1 402	805	626	3 371	16 463
1997	459	1 362	735	622	3 178	15 790
1998	522	1 205	736	546	3 009	14 859
1999	409	1 170	676	536	2 791	13 964
2000	372	1 073	616	477	2 538	12 691

Tabel 3. Samlet antal malkekøer pr. støtteområde og for landet som helhed, 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2:a	SO 2:b	SO 3	I alt 1–3	Sverige
1996	7 816	30 362	17 242	12 820	68 240	466 355
1997	7 694	32 263	17 053	13 335	70 345	467 981
1998	8 371	30 824	18 350	11 928	69 473	449 130
1999	7 247	30 494	17 148	12 172	67 061	448 521
2000	6 876	29 202	16 426	11 433	63 937	427 621
Referenceniveau	8 819	34 057	19 465	14 559	77 000	

Kilde: ACR.

Som en kombineret virkning af nedgangen i antallet af mejeribrug og malkekøer og udbyttetendensen har produktionsmængden ligget ret stabilt (tabel 4). Den samlede produktion i hvert år har dog ligget langt under referencemængden i alle områder undtagen 2:a.

Tabel 4. Samlet mælkeproduktion (tons) pr. støtteområde, 1996–2000 ¹⁾

Støtteår	SO 1	SO 2:a	SO 2:b	SO 3	I alt
1996	53 930	209 498	118 970	88 458	470 856
1997	50 161	215 879	118 679	86 799	471 789
1998	50 168	216 627	118 773	85 730	471 298
1999	49 701	221 560	117 513	84 026	472 800
2000	47 500	219 161	117 730	82 039	466 430
Referenceniveau	54 763	216 150	121 073	92 249	484 235

1) Inkl. mælk fra mejeribrug, der ikke modtager nordstøtten.

Den støtte, der er udbetalt i de forskellige støtteområder, ligger under referencebeløbet for hvert år og hvert støtteområde (tabel 5).

Tabel 5. National støtte udbetalt for mælkeproduktion (mio. SEK), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2:a	SO 2:b	SO 3	I alt 1–3
1996*	51,45	140,50	45,14	4,96	242,05
1997	52,47	151,75	55,00	7,55	266,59
1998	52,15	152,21	55,02	7,39	266,77
1999	51,59	155,61	54,35	7,23	268,78
2000	49,70	155,14	54,86	7,05	266,76
Referenceniveau	53,00	158,00	56,37	7,50	274,87

* Nedsat støttebeløb i øre/kg januar–april.

Produktionen af gedemælk i Sverige er forholdsvis lille. Med et gennemsnitligt udbytte på 800 kg om året pr. ged har den samlede produktion været på 1 800 tons mælk med få og små udsving i perioden 1996–2000. Den nationale støtte til geder er omtalt i afsnit 2.6.

2.1.2. Transportstøtte

Ifølge Kommissionens beslutning om national støtte til landbruget i det nordlige Sverige kan der også ydes støtte til transport af mælk. Støtten ydes for den mængde mælk, der indsamles i hvert støtteområde. Ansøgninger om transportstøtte skal indeholde oplysninger om den mængde mælk, der hver måned indsamles i hvert støtteområde. Støtten udbetales til mejerierne, når den svenske landbrugsstyrelse har modtaget ansøgningerne. Den udbetalte transportstøtte og den udbetalte samlede støtte til mejerisektoren fremgår af tabel 6 og 7.

Tabel 6. Udbetalt national transportstøtte for mælk (mio. SEK), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2:a	SO 2:b	SO 3	I alt 1–3
1996	2,18	8,40	4,66	2,58	17,82
1997	2,16	8,42	4,63	2,60	17,81
1998	2,15	8,44	4,63	2,57	17,79
1999	2,09	8,48	4,58	2,52	17,67
2000	2,03	8,56	4,59	2,46	17,64
Referenceniveau	2,20	8,70	4,90	2,80	18,60

Tabel 7. Udbetalt samlet national støtte til produktion og transport af mælk (mio. SEK), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2:a	SO 2:b	SO 3	I alt 1–3
1996	53,63	148,90	49,80	7,54	259,87
1997	54,49	159,98	59,59	10,15	284,40
1998	54,30	160,65	59,65	9,96	284,56
1999	53,68	164,09	58,93	9,75	286,45
2000	51,73	163,70	59,45	9,51	284,39
Referenceniveau	55,20	166,70	61,27	10,30	293,47

2.1.3. Direkte salg

Da den svenske forordning (1996:93) om national støtte til landbruget i det nordlige Sverige trådte i kraft, blev landbrug med kvoter for direkte salg berettiget til at modtaget national støtte.

Der ydes støtte for den mængde mælk eller mælkeprodukter, der sælges direkte fra landbrugsbedriften i løbet af kvoteåret, og som indberettes til den svenske landbrugsstyrelses afdeling for mælkekvoter. Støtten udbetales senere, én gang pr. kvoteår. Den pågældende mængde har svinget mellem 199 000-307 000 kg og støttebeløbet mellem 131 000-236 000 SEK.

2.2. Svin

For at der kan yde støtte for svin, skal de dels opfylde nogle generelle betingelser, dels have befundet i det samme støtteområde i tre måneder før slagtning (kvalifikationsperiode). Kødet skal desuden være blevet kontrolleret efter den nationale fødevarerlov. Der ydes støtte for mellem 40 og 2 500 svin pr. landbrugsbedrift.

Antallet af brug med svineproduktion i perioden 1996–2000 er faldet både i områder med nordstøtte og i Sverige som helhed. Svineproduktionen i SO 1–3 i hele perioden 1996–2000 udgjorde 3–4 % af den samlede svenske svineproduktion (tabel 8 og 9).

Tabel 8. Svineproduktion i støtteområderne og i landet som helhed, 1996–2000

Støtteår	Antal svinebrug i Sverige	Antal svinebrug i SO 1–3	Antal brug med støtte	Svineprod. andel af den svenske produktion (%)
1996	~ 7 500	~ 550	190	3,6
1997	~ 6 600	~ 500	197	3,3
1998	~ 5 700	~ 400	167	3,8
1999	~ 4 900	~ 335	175	3,5
2000	~ 3 900	~ 300	131	3,8

Tabel 9. Antal svinebrug i støtteområder og Sverige som helhed, 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3	Sverige
1996	54	352	152	558	7 461
1997	30	315	154	499	6 590
1998	78	213	119	410	5 664
1999	37	204	94	335	4 907
2000	26	192	85	303	3 898

Kilde: ACR.

Den samlede svineproduktion har ligget over referenceniveauet i hvert år undtagen 2000, da produktionen for første gang faldt til under niveauet (tabel 10). Svineproduktion med støtte lå dog under referenceniveauet i alle områder i perioden 1996–2000, idet ikke hele produktionen er støtteberettiget.

Tabel 10. Den samlede svineproduktion (tons) i støtteområder, 1996–2000 ¹⁾

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3
1996	233	8 228	2 304	10 765
1997	224	8 554	2 105	10 833
1998	194	8 444	2 148	10 786
1999	90	9 092	1 980	11 162
2000	58	8 118	1 770	9 946
Referenceniveau	214	8 003	2 358	10 575

1) Inkl. produktion, der ikke er berettiget til nordstøtte.

Den samlede udbetalte støtte lå hvert år i perioden 1996–2000 under referenceniveauet. Det er nu og da (1996–97) blevet overskredet i SO 1 (tabel 11).

Tabel 11. Samlet støtte til svineproduktion (mio. SEK), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3
1996	0,50	8,92	0,35	9,77
1997	0,58	11,52	0,48	12,58
1998	0,46	12,59	0,47	13,52
1999	0,23	12,55	0,45	13,23
2000	0,09	11,02	0,41	11,52
Referenceniveau	0,46	13,05	0,66	14,17

2.3. Søer og smågrise

For at kunne modtage støtte for smågrise skal en producent dels opfylde nogle generelle betingelser, dels have mindst to søer. Der kan højst ydes støtte for 120 søer pr. brug. Dyrene skal også holdes på bruget i mindst to måneder fra dagen efter den dag, hvor lensmyndighederne modtager ansøgningen (kvalifikationsperiode).

Af det samlede antal brug, der har svineavl som hovedproduktion, ligger 4-6 % i de nordlige områder (tabel 12). Som for anden støtte er antallet af brug med produktion af smågrise, og dermed også den udbetalte støtte, faldet i perioden 1996–2000. Det har medført en stadig større forskel mellem referenceniveauet og den faktisk udbetalte støtte (tabel 13–14).

Tabel 12. Produktion af smågrise 1996–2000

Støtteår	Antal brug med smågrise i Sverige	Antal brug i SO 1–3 med støtte
1996	~ 7 100	224
1997	~ 5 900	213
1998	~ 4 700	188
1999	~ 4 500	163
2000	~ 2 800	116

Tabel 13. Samlet antal søer pr. støtteområde og i landet som helhed, 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3	Sverige
1996	164	6 063	1 445	7 672	272 858
1997	182	6 226	1 409	7 817	268 662
1998	170	6 625	1 384	8 179	255 326
1999	153	5 567	951	6 671	220 096
2000	80	4 933	868	5 881	201 896
Referenceniveau	216	5 945	1 254	7 415	

Kilde: ACR.

Tabel 14. Produktion af smågrise, udbetalt støtte (mio. SEK), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3
1996	0,12	1,93	0,11	2,16
1997	0,14	1,80	0,09	2,03
1998	0,11	1,70	0,07	1,88
1999	0,11	1,52	0,08	1,71
2000	0,06	1,24	0,07	1,37
Referenceniveau	0,18	2,60	0,13	2,91

2.4. Ægproduktion

For at støtte ægproduktionen i det nordlige Sverige ydes der national støtte til udskiftning af æglæggere, som er yngre end 25 uger, når de begynder produktionen. Støtte til ægproduktion ydes til brug, hvor ægproduktion kan forbedre økonomien og beskæftigelsen på brugene. Der ydes derfor ikke støtte til brug, hvor der udskiftes færre end 1 000 æglæggere om året.

Af det samlede antal brug, hvor æg er hovedproduktionen, er de 12 % beliggende i de nordlige områder. Den ægproduktion i de nordlige områder, for hvilken der ydes støtte, udgør 6,2 % af den samlede ægproduktion i Sverige. Det samlede antal brug med ægproduktion og antallet af støtteberettigede brug i SO 1–3 faldt i perioden 1996–2000 (tabel 15).

Tabel 15. Antal brug med ægproduktion og produktion pr. støtteområde og i landet som helhed, 1996–2000

Støtteår	Antal brug med ægproduktion i Sverige	Antal brug med ægproduktion i SO 1–3	Antal støtteberettigede brug i SO 1–3	Ægproduktion i SO 1–3, i % af den samlede svenske produktion
1996	~ 8 700	970	35	3,7
1997	~ 8 300	~ 1 000	28	4,4
1998	~ 7 000	~ 1 100	21	7,2
1999	~ 6 500	~ 700	19	~ 5
2000	~ 5 700	~ 700	14	6,2

Ægproduktionen har været svingende i årenes løb, men i de senere år er produktionen generelt faldet i område 1–3. I SO 3 blev referenceniveauet dog overskredet i de senere år (tabel 16), selv om den samlede produktion lå under referenceniveauet.

Tabel 16. Ægproduktion med støtte * i tons (anslået), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3
1996	326	5 227	295	5 848
1997	654	2 454	997	4 105
1998	723	2 995	673	4 391
1999	561	2 474	829	3 864
2000	454	1 702	581	2 737
Referenceniveau	900	3 700	400	5 000

* Ægproduktionen er anslået ud fra den antagelse, at 40 % af hønerne holdes på brug med frilandsavl. Produktionen fra fritgående høner er 20,5 kg æg pr. høne og læggeperiode (4–15 måneder), hvad der svarer til en årlig produktion på ca. 17 kg. Det tilsvarende tal for burhøns er 22 kg (18 kg/år).

Referenceniveauet for udbetalt støtte i støtteområdet 3 blev overskredet i hele perioden. Det samme gjaldt for SO 1 i 1996 og for SO 2 i 1997 og 1998. Det samlede referenceniveau blev overskredet i 1996 og 1997. Da støtten pr. høne blev nedsat fra 1998, har den udbetalte støtte siden ligget under referenceniveauet (tabel 17).

Tabel 17. Ægproduktion, udbetalt støtte i alt (mio. SEK), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt
1996	1,25	1,26	0,11	2,62
1997	0,49	1,86	0,29	2,64
1998	0,41	1,86	0,14	2,41
1999	0,32	1,40	0,17	1,89
2000	0,26	0,97	0,12	1,34
Referenceniveau	0,67	1,69	0,048	2,40

Da ægproduktionen finder sted på et meget lille antal brug, får ret små ændringer forholdsvis store virkninger, og niveauet for den samlede støtte blev derfor overskredet i 1996-97. Siden da har den udbetalte støtte ligget under det tilladte niveau, fordi støttebeløbet blev nedsat.

2.5. Antal støtteberettigede svin, søer og æglæggere

Siden den 1. januar 1998 er antallet af kornfedede dyr (svin, søer og æglæggere) blevet omregnet til storkreaturer og lagt sammen for at kunne blive sammenlignet med antallet af støtteberettigede storkreaturer (tabel 18). Til sammenligning er anført er de samme oplysninger for 1996–1997.

Tabel 18. Samlet antal storkreaturer af søer, svin og æglæggere med støtte, 1996–2000

Støtteår	Søer	Svin	Æglæggere	I alt 1–3
1996	1 896	10 453	2 119	14 468
1997	1 720	10 388	2 333	14 441
1998	1 584	11 063	2 481	15 128
1999	1 454	10 835	2 195	14 484
2000	1 177	11 881	1 556	14 614
Referenceniveau	2 447	12 225	1 860	16 532

2.6. Geder

Støtten til gedeproduktion forudsætter, at besætningen består af mindst fem geder. Kun modergeder, som har kid eller er mere end et år gamle, er støtteberettigede. Dyrene skal også holdes på bruget i mindst to måneder fra dagen efter den dag, hvor lensmyndighederne modtager ansøgningerne (kvalifikationsperiode).

Af det samlede antal svenske brug, der producerer gedemælk som hovedproduktion, befinder ca. 19 % sig i SO 1–3. Det samlede antal dyr i SO 1–3 lå under referenceniveauet i perioden 1996–2000. Antallet af dyr i SO 2 lå dog i samme periode hvert år lidt over referenceniveauet (tabel 19).

Tabel 19. Gedeproduktion, antal dyr der modtager støtte, 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3
1996	1 125	980	226	2 331
1997	988	1 026	330	2 344
1998	974	1 039	412	2 425
1999	887	950	404	2 241
2000	967	973	395	2 336
Referenceniveau	1 173	936	468	2 577

I perioden 1996–2000 blev referenceniveauet for den samlede støtte ikke overskredet, selv om niveauet i SO 2 med regelmæssige mellemrum er blevet overskredet med nogle procentpoint.

Tabel 20. Gedeproduktion, udbetalt støtte (mio. SEK), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3
1996	0,48	0,42	0,10	1,00
1997	0,42	0,44	0,14	1,00
1998	0,42	0,44	0,18	1,04
1999	0,38	0,41	0,17	0,96
2000	0,42	0,42	0,17	1,01
Referenceniveau	0,51	0,40	0,20	1,11

2.7. Produktion af bær og grøntsager

For at kunne modtage støtte for bær og grøntsager skal producenten dels opfylde nogle generelle betingelser, dels dyrke et areal på mindst 0,3 ha med disse afgrøder. Et areal skal være på mindst 0,1 ha.

Antallet af bær- og grøntsagsproducerende brug i SO 1–3 faldt i perioden 1996–2000 (tabel 21).

Tabel 21. Produktion af bær og grøntsager i støtteområderne, 1996–2000

Støtteår	Antal brug, der modtager støtte	Brug med produktion af bær og grøntsager i SO 1–3, i % af den samlede svenske produktion
1996	190	17,9
1997	185	17,9
1998	166	14,6
1999	177	18,1
2000	139	10,2

Dyrkningsarealet med bær og grøntsager i SO 1–3 faldt i perioden 1996–2000. Det har medført, at dyrkningsarealet ligger stadig længere under referencearealet (tabel 22).

Tabel 22. Produktion af bær og grøntsager, støtteareal (ha), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3
1996	75,6	497,5	98,4	671,5
1997	86,4	435,4	79,8	601,6
1998	68,5	340,8	64,7	474,0
1999	57,8	319,0	52,3	429,1
2000	59,2	316,2	62,0	437,3
Referenceniveau		646	104	750

Tilsvarende faldt den samlede produktion i hele perioden og ligger nu endnu længere under referenceproduktionsmængden (tabel 23).

Tabel 23. Produktion af bær og grøntsager, samlet produktion i støtteområde * (tons, anslået), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3
1996	822	3 365	635	4 822
1997	499	2 498	1 143	4 140
1998	418	2 406	1 016	3 840
1999	413	2 130	574	3 117
2000	403	2 116	583	3 102
Referenceniveau		5 640	2 060	7 700

* Den samlede produktion anslås ved at multiplicere antal ha med det gennemsnitlige udbytte pr. ha.

Som det kan forventes, ligger den samlede støtte nu endnu længere under referenceniveauet (tabel 24).

Tabel 24. Produktion af bær og grøntsager, udbetalt støtte (mio. SEK), 1996–2000

Støtteår	SO 1	SO 2	SO 3	I alt 1–3
1996	0,21	1,41	0,18	1,80
1997	0,21	1,41	0,18	1,80
1998	0,20	0,97	0,12	1,29
1999	0,16	0,91	0,10	1,17
2000	0,17	0,90	0,12	1,19
Referenceniveau		1,84	0,19	2,03

2.8. Samlet national og medfinansieret støtte udbetalt i 1996–2000

Den samlede nationale støtte, der blev udbetalt i støtteperioden, lå langt under referenceniveauet (tabel 25).

Tabel 25. Samlet udbetalt national støtte (mio. SEK), 1996–2000

Støtteår	Komælk	Ged	Svin	Søer	Æglægge re	Bær og grøntsager	Transport- støtte	I alt
1996	242,32	1,00	9,77	2,16	2,62	1,80	17,82	277,5
1997	266,59	1,00	12,58	2,03	2,64	1,80	17,81	304,4
1998	266,77	1,04	13,52	1,88	2,41	1,29	17,79	304,5
1999	268,78	0,96	13,23	1,71	1,89	1,17	17,67	305,4
2000	266,76	1,01	11,52	1,37	1,34	1,19	17,52	300,7
Referenceniveau	274,87	1,11	14,17	2,91	2,40	2,03	18,60	316,1

I den samlede analyse af støtten til landbruget i det nordlige Sverige er der også taget hensyn til virkningerne af de medfinansierede udligningsgodtgørelser i ugunstigt stillede områder og miljøbetalinger for bevarelse af åbne kulturlandskaber. Både udligningsgodtgørelserne, der især vedrører mælkeproduktion og geder udtrykt i storkreaturer, og produktionen af svin og smågrise gennem arealer med kornafgrøder, og miljøstøtten til bevarelse af åbne kulturlandskaber lå under referenceniveauet i perioden 1996–2000 (tabel 26).

Tabel 26. Udligningsgodtgørelser, støtte til miljøvenligt landbrug og national støtte, udbetalt i SO 1–3 (mio. SEK), 1996–2000

Støtteår	Udligningsgodtgørelser - Forordning (EG) nr 950/97	Miljøstøtte – Forord. (EG) nr 2078/92 ¹⁾	Udligningsgodtgørelser + miljøstøtte	National støtte
1996	121,19	112,56	233,75	277,49
1997	115,27	121,38	236,65	304,45
1998	113,75	122,64	236,39	304,52
1999	113,43	121,08	234,51	305,41
2000	119,30	136,12	255,42	300,71
Referenceniveau			265,62	316,09

1) Miljøstøtten svarer til den samlede støtte pr. ha og ikke kun til incitamentet på 20 %.

3. UDVIKLINGEN I DET NORDLIGE SVERIGE – STØTTENS VIRKNINGER

Efter tiltrædelsesaktens artikel 142 kan Sverige yde national støtte til de nordlige områder for at opretholde landbrugsaktiviteterne dér. En analyse af hver produktionsgrens afkastningsevne, antallet af landbrug og ændringer af behovet for arbejdskraft for hver produkttype giver muligheder for at evaluere virkningerne af den nationale støtte, navnlig for udviklingen af den produktion og de produktionsmetoder, som der ydes støtte for.

3.1. Udvikling i produktion og afkastningsevne

3.1.1. Mælkeproduktion

Den tidligere svenske støtte til husdyravl i det nordlige Sverige (tidligere *SO* 1–4) var baseret på afkastningsberegninger for mejeribrug i hvert støtteområde. Støtten blev ydet i form af et differentieret pristilskud. Da Sverige blev medlem af EU, blev støtten erstattet med to forskellige, arealbaserede støtteformer, udligningsgodtgørelser og miljøstøtte for bevarelse af åbne kulturlandskaber. For nogle produkttyper blev støtten suppleret med national støtte. For mælk blev den nationale støtte ydet i form af produktionsbetinget og mængdebegrænset støtte, der er differentieret efter støtteområde.

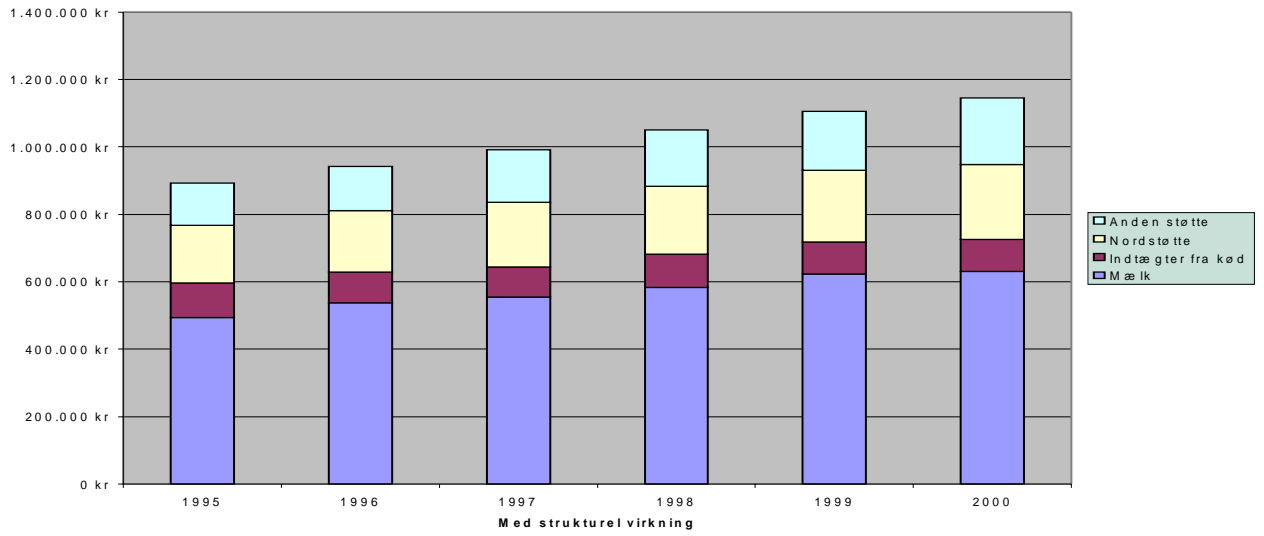
Antallet af mejeribrug i *SO* 1–3 faldt i perioden 1996-2000 med ca. 25 %, sammenlignet med et landsgennemsnit på -23 %. Nedgangen var hurtigst (-31 %) i område 1, som har de dårligste naturbetingelser og den laveste befolkningstæthed. Til gengæld steg den gennemsnitlige besætningsstørrelse med 30 % i *SO* 1 og 2 og med 25 % i *SO* 3.

I rapporten 2000:10 offentliggjorde den svenske landbrugsstyrelse oplysninger om udviklingen i afkastningsevnen indtil 1999 for nogle produktionsgrene. I denne beretning fremlægges der kun oplysninger om mælkeproduktionen, da denne er karakteristisk for tendensen i den nationale støtte til det nordlige Sverige.

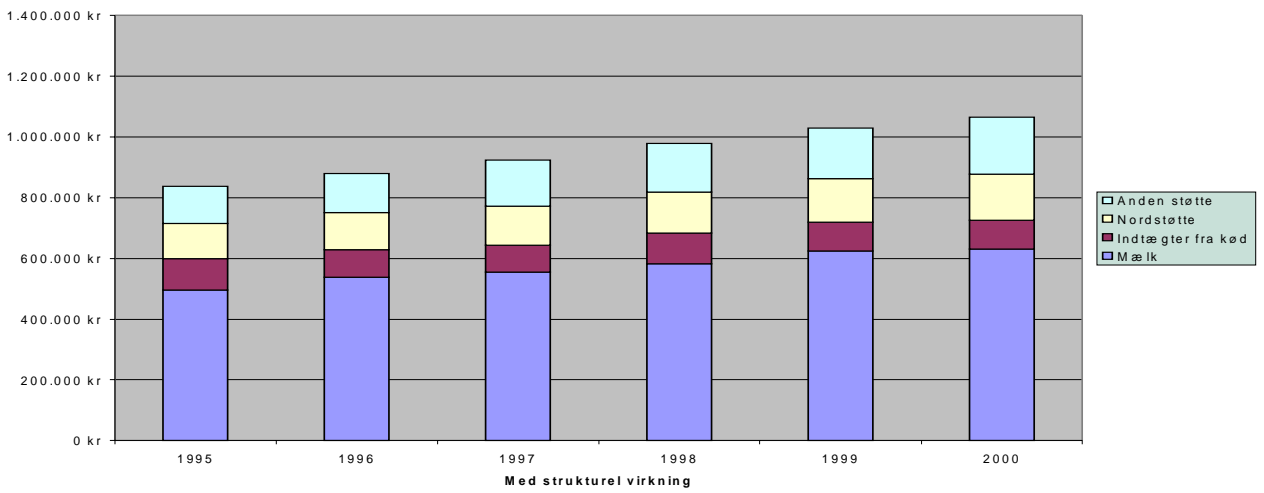
Afkastningsevnen for mælkeproduktionen efter ændringer af produktpriserne (mælk og oksekød), i visse produktionsomkostninger, i den direkte støtte og gennemsnitsudbyttet og den stigende besætningsstørrelse viser, at der skete en forbedring for de nordligste områder i Sverige i perioden 1990–1999. Det forhold, at støtten til mælkeproduktion i det nordlige Sverige siden 1995 er blevet ydet delvis i form af støtte til foderkornsproduktion gennem betalinger som led i den fælles landbrugspolitik og udligningsgodtgørelser, gør billedet endnu tydeligere. Hvis afkastningsevnen beregnes pr. anslået arbejdstime i stedet for pr. malkeko, er afkastet større uden for støtteområdet end indenfor.

Nordstøttens virkninger for landbrugsindkomsten kan anslås ved at benytte sektormodelberegninger på grundlag af udvalgte prøver af mejeribrug. Hvis man benytter et gennemsnitligt mejeribrug som model, hvor antallet af malkekøer steg fra 21 til 25 i den pågældende periode, viser det sig, at nordstøtten udgør 19 % af bruttolandbrugsindkomsten i *SO* 1, 14 % i *SO* 2a og 2 % i *SO* 3 (jf. billeder).

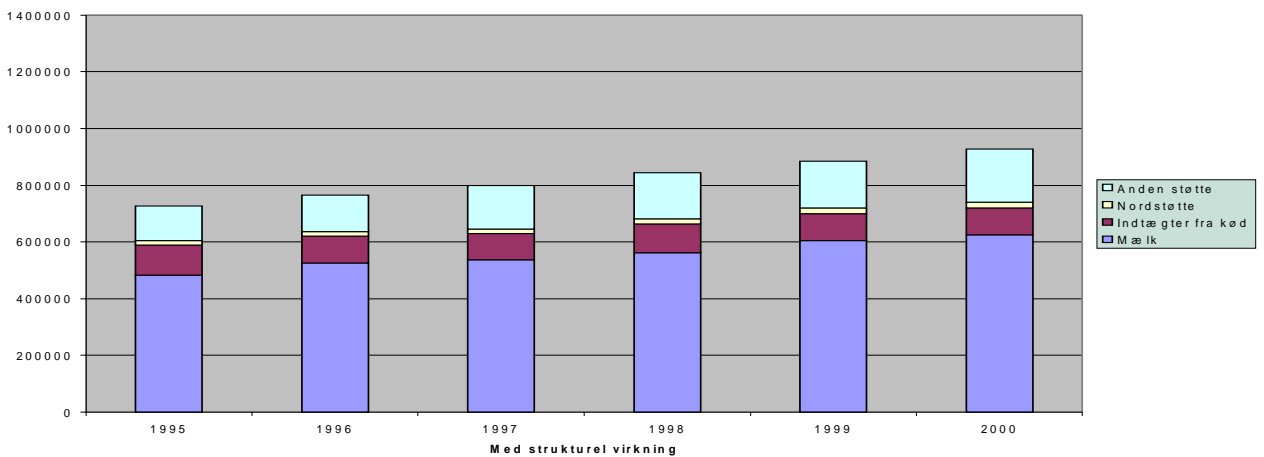
Støtteområde 1

Støtteområde 2a

Støtteområde 3

3.1.2. *Svineproduktion*

Som for mælkeproduktionen ydes en del af den samlede støtte i form af støtte for produktion af foderkorn (den fælles landbrugspolitik + udligningsgodtgørelser), og det blev der taget hensyn til, da støtten for svine sektoren blev fastlagt. Grundantagelsen var, at svinebrug i det nordlige Sverige bør producere 2/3 af foderkornsbehovet på egne arealer. Brug, der producerer en væsentlig lavere andel, vil derfor ikke opnå den samlede gennemsnitlige støtte, mens brug, der selv dyrker det meste foderkorn, vil stå sig mere fordelagtigt.

I 1998 faldt prisen på svinekød betydeligt. Priserne faldt også i de første seks måneder af 1999. Siden da er priserne igen steget. Svineproduktionen faldt mellem 1998 og 1999 i *SO* 1–3. På trods af den ændrede pristendens fortsatte nedgangen i 2000. Det samlede antal svin i landet som helhed blev ved med at falde, og det samme gjorde antallet af landbrug med svineproduktion. Nedgangen i svinetallet i perioden var lidt større i det nordlige Sverige end i andre dele af landet, nemlig henholdsvis 22 % og 15 %.

3.1.3. *Ægproduktion*

Ægpriserne faldt dramatisk i 1995 og faldt yderligere det følgende år. Priserne steg igen i 1997 og 1998, og efter et yderligere fald i 1999 troede man, at priserne havde stabiliseret sig i 2000 på et niveau svarende til niveauet for 1997–1998. Hvis prisen i 1995 sættes til 100, faldt tallet til 97,7 % i 2000. Antallet af landbrug med ægproduktion faldt i perioden med ca. 40 % både i det nordlige Sverige og i landet som helhed.

Ægsektoren gennemløber en hurtig strukturudvikling. Den påvirker produktionen i hele landet. I anden halvdel af 1990'erne faldt antallet af æglæggere i Sverige fra ca. 6 mio. i 1996 til omkring 5,7 mio. i 2001.

3.2. **Strukturudvikling**

3.2.1. *Antallet af landbrug*

Antallet af landbrug i *SO* 1–3 faldt i perioden 1996–2000 med næsten 30 %, mens antallet af landbrug i landet som helhed i samme periode faldt med ca. 20 % (tabel 27).

Tabel 27. Antal landbrug pr. støtteområde og i landet som helhed, 1994–2000

Støtteår	<i>SO</i> 1	<i>SO</i> 2:a	<i>SO</i> 2:b	<i>SO</i> 3	I alt 1–3	Sverige
1994	3 145	7 464	5 111	4 764	20 485	97 309
1995	2 937	6 859	4 810	4 491	19 097	92 546
1996	2 741	6 872	4 745	4 451	18 809	90 854
1997	2 631	6 622	4 856	4 301	18 140	88 387
1998	2 612	6 296	4 437	4 210	17 555	85 598
1999	2 140	5 618	4 027	3 739	15 524	80 543
2000	1 779	5 093	3 682	3 439	13 993	78 262

Kilde: ACR.

Andelen af små brug er væsentlig større i det nordlige Sverige end i resten af landet. Det gennemsnitlige antal køer på mejeribrug er 25 i støtteområdet og 35 køer i resten af Sverige. Mange små brug med begrænsede muligheder for at udvide driften og øge udbyttet har indstillet mælkeproduktionen i løbet af perioden. Både lønomkostninger og bygnings- og foderomkostninger bliver højere, jo længere mod nord man kommer. De højere lønomkostninger

skyldes især, at arbejdsindsatsen pr. ko er større. Hovedårsagen hertil er, at besætningerne er mindre af strukturelle grunde, og drifts- og klimavilkårene er dårligere, hvad der fører til lavere afgrødeudbytter og større arbejdsforbrug for foderproduktionen.

3.2.2. *Forskellige sektors arbejdsbehov*

En standardarbejdstime er anslået for hver landbrugsbedrift, der indgår i den årlige strukturanalyse og er tilsluttet landbrugsbedriftsregistret (ACR), og den anvendes især som en klassifikationsvariabel i landbrugsstatistikkerne. Den målte størrelse giver et billede af udviklingen i økonomien gennem de årlige ændringer i det anslåede behov for arbejdskraft.

I *landet* som helhed kan der ses en tendens til et faldende behov for arbejdskraft i mælkeproduktionen og et stigende behov i kødproduktionen. I Sverige var mindre end 40 % af den samlede anslåede arbejdskraft beskæftiget med mælkeproduktion, mens andelen i de nordlige områder fortsat ligger på over 60 %. Tilsvarende er den andel af arbejdskraften, der anvendes til afgrødedyrkning, steget. Det samlede arbejdsbehov faldt med ca. 5 % i perioden.

I *SO 1* steg den andel af arbejdskraften, der beskæftiger sig med mælkeproduktion, en smule i perioden 1996–2000. Stigningen i kødproduktionens andel var mere udpræget. I alt er det anslåede arbejdsbehov faldet i absolutte tal med næsten en fjerdedel i perioden. Den største nedgang er set for små landbrug, hvad der tyder på, at en hurtig strukturudvikling er undervejs.

En ændring, som *SO 2–3* er fælles om, er at den andel af arbejdskraften, der anvendes til mælkeproduktion, er faldende til fordel for arbejdskraft, der anvendes på kødproduktion. Den samlede, anslåede absolutte nedgang i arbejdsbehovet var på mellem 5 og 10 % i perioden.

Det samlede arbejdsbehov i perioden 1996–2000 faldt i alle støtteområder og i landet som helhed. Mælkeproduktion er den dominerende produktionsgren i alle støtteområder. Dens andel af arbejdsbehovet er faldet fra nord til syd, dvs. fra *SO 1* til 3. Markafgrøder undtagen foderkorn dyrkes især i fladlandet i det sydlige og centrale Sverige, der ligger uden for støtteområderne. Svineproduktionen foregår for det meste også uden for støtteområderne (en tredjedel af alle svin produceres i Skåne len). Andelen af små landbrug (arbejdsbehov < 400 standardtimer) er væsentlig større i det nordlige Sverige end i resten af landet, hvad der fremgår af den forholdsvis store andel af små landbrug.

3.3. **Miljøstøtte til bevarelse af åbne kulturlandskaber**

Efter tiltrædelsesaktens artikel 142 er det et af formålene med den langsigtede nordstøtte at sikre miljøbeskyttelsen og bevarelsen af naturværdier, som er et vigtigt punkt for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik i Sverige. I nordstøtteområderne 1–3 har miljøstøtten til de landbrugere, der arbejder på at bevare åbne kulturlandskaber, erstattet en betydelig del af den tidligere regionale støtte til landbruget.

Formålet med miljøstøtten til bevarelse af åbne kulturlandskaber er at fremme udnyttelsen af landbrugsarealer på en måde, der forbedrer eller bevarer naturværdier og forhindrer, at ekstensive landbrugsarealer tages ud af drift. I nordstøtteområderne 1–3 ydes miljøstøtten kun til de landbrug, der producerer mælk eller kød af kvæg, får og geder. Mælke- og kødproduktionen foregår ekstensivt i hele området.

Som udligningsgodtgørelserne er miljøstøtten til bevarelsen af åbne kulturlandskaber i nordstøtteområderne 1–3 baseret på det antal ha græsningsarealer, som gårdene råder over. Det er nødvendigt at forbinde dette med antallet af dyr for at sikre, at belægningsgraden er tilstrækkelig stor til at forhindre, at landbrugsarealerne gror til. I perioden 1996–1998 var en belægningsgrad på

mindst 1,25 storkreaturer nødvendig for at opnå, at arealet blev støtteberettiget. Fra 1999 blev minimumsbelægningsgraden reduceret, og der blev indført en differentiering. Den justeres nu i forhold til udsving i produktionsvilkårene mellem de forskellige støtteområder. Støtten pr. støtteberettiget ha er på 2 050 SEK.

Tabel 28. Mindste belægningsgrad for ret til støtte, storkreatur pr. ha

Støtteområde	Mindste belægningsgrad
1	0,83
2a	0,95
2b	1,00
3	1,05

3.4. Generelle virkninger

Hvis de åbne kulturlandskaber skal bevares, er det nødvendigt at opretholde et tilstrækkelig stort antal brug, der driver et bæredygtigt landbrug og oppebærer en tilstrækkelig indkomst. De dårlige klimaforhold i det nordlige Sverige gør, at vækstsæsonen er væsentlig kortere end i resten i landet og produktionsomkostningerne betydeligt højere. Ved at forhøje landmændenes indkomster giver den nationale støtte mulighed for at bevare produktionen i området på et langsigtet grundlag. Området er kendetegnet ved, at der kun anvendes små mængder gødningsstoffer og pesticider i landbrugsproduktionen. Den nationale støtte bidrager derfor sammen med udligningsgodtgørelserne og miljøstøtten for bevarelse af åbne kulturlandskaber til at opretholde en bæredygtig landbrugsproduktion.

Den faldende befolkningstæthed i et område, der i forvejen er tyndt befolket, og hvor mange mennesker er afhængige af landbruget, kan bringe områdets vitalitet i fare. Det er derfor nødvendigt at videreføre landbruget for at bevare de mindre intensive dyrkningsmetoder i disse områder og de åbne og forskelligartede kulturlandskaber med den tilhørende biologiske mangfoldighed. Risikoen for landskaberne i det nordlige Sverige er, at de vil tilgroet med nåletræer. Åbne landskaber er en forudsætning for at skabe muligheder for turisme og andre fritidsaktiviteter. Landbrugsaktiviteterne udgør et grundlag, hvorpå der kan iværksættes andre aktiviteter, som kan kombineres og supplerer hinanden.

Støtten bidrager også til, at produktionen fortsat foregår tæt på forbrugerne, hvad der begrænser behovet for transport. Den primære produktion skaber også muligheder for at oprette forarbejdnings- og fødevarer virksomheder med den deraf følgende større beskæftigelse.

4. KONKLUSIONER

Beretningen er udarbejdet ud fra de oplysninger, som de svenske myndigheder har fremsendt i henhold til artikel 143, stk. 2, i tiltrædelsesaltten, og de viser følgende:

- 1) I de fleste sektorer, hvor der ydes nordstøtte, blev det tilladte produktionsniveau og det tilladte støtteniveau ikke overskredet i 1996–2000.
- 2) Den kombinerede EF-støtte (udligningsgodtgørelser og miljøstøtte i landbruget) nåede ikke op på det niveau, der var fastsat for nordstøtten. Den samlede udbetalte støtte er derfor ikke steget i forhold til situationen før tiltrædelsen.
- 3) Der er gennemført revisionskontrol ud fra principperne om sund finansforvaltningspraksis.
- 4) Den udbetalte støtte spiller en vigtig rolle for miljøbeskyttelsen og bevarelsen af naturværdier, og den opfylder derfor formålene i tiltrædelsesaktens artikel 142, stk. 3, tredje afsnit.

På grundlag af oplysningerne fra de svenske myndigheder mener Kommissionen, at de svenske myndigheder generelt har overholdt Kommissionens beslutning 96/228/EF om støtten til de nordlige områder.